

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

APRÓ HIREK.

☉ **A magyar hölgyek**, méltányolva az „Ellenőr“ felszólalását, hogy Jókait hozzá illő ajándékkal kell megtisztelni, saját hajukból készített sokszíni parókat küldenek be neki.

> **Dobsamadura** tiltakozik az ellen, hogy Szigligeti kikapja a 100 arany Teleky-jutalmat, mivel az „Udvari bolond“-ban őt kopizálta.

☉ **Están bátyánk**, miután régi programját Helfy elég badarnak találta arra, hogy elsajátítsa: ujat választott és e helyett, hogy „Még is hunczut a német“, azt fogja mondani: „Mégis együgyű a talján!“

× **Sanyi bátyánk** meg egy nemzetgazdasági munkával van elfoglalva, melyben ő a tőke és a munka közti harcban határozottan a tőkét pártolja.

☉ **A kongressusban** a következő beszélgetést leste meg valaki: „Herczegséged pártjának ez a Virgil valóban megfizethetlen embere!“ — „No, az nem, hanem elég drága emberünk.“

— **A „Kis Lap“** szerkesztősége félreértések elkerülése végett kijelenti, hogy a „Kis Lap“ nem tekinthető a „Hon“ konkurrens lapjának, mert a „Kis Lap“ gyermekek számára, de nem gyermekek által vagyon írva.

☉ **Árva Miska** pedig kijelenti, hogy az ő lapja sem tekinthető a „Hon“ konkurrens-lapjának, mert az ő lapján nincs mit nevetni.

÷ **Schwarz Gyula** nagyon szidja a francziákat. Tehát csakugyan már haldoklik az oroszlan?

× **A „Neuer freier Lloyd“**, miután mint heti lap nem bírja magát fentartani, újévtől kezdve évenként egyszer mint zsidó naptár fog Heckenast kiadásában megjelenni.

△ **Helfy Ignác** kijelenti, hogy a „Magyar Ujság“ a jövő évnegyedtől fogva saját nyomdájában fog kinyomatni, saját házában kihordatni és saját szerkesztőségében olvastatni.

+ **Simon Florent** a városi közgyűlésen indítványozza, hogy a képviselők fejükön tarthassák kalapjukat. Ez indítványt titokban azzal indokolta, hogy hajadon fővel ily nagy társaságban tanácskozni, úgy sem vezet üdös eredményre.

▽ **Gr. Andrásy Manó** azon vád ellenében, hogy magyar mágnás létere a „Pester Lloyd“-ba német cikkeket ír, a „Pester Lloyd“-ban egy újabb cikkben bebizonyítja, hogy ő nem is tud németül írni.

High Life.

Dearest Krricsi,
Már előre örrülök a bázárnak, mit á bonne compagnie fog arrángirrozni. Semmisen olyan herrczig, mint mikor á comtesse párrászt-rrokolyában ván; hát még, mikor mindnyáján be fognák állni grreiselerreknek. Les dames aux taboulets! Mily tableau! Á legderrekább az egészben az, hogy, míg á mágnásnök fognák ádni zsidó menyecskéket: á zsidó menyecskék fognák ádni a mágnásnököt. Á kis Mandelbogen Mórriczné bizonyosán föl lesz donnerrolvá, míg Szentpitvarry comtesse úgy fog ott állni, minthá teljes életében csak szívárrt és pipát árrult volná. Quelle délicieuse sivaration! Comme cela sera piparabolique!

Aprópos pipá — eszembe jut, hogy ce cher Manczi megint lepipáltá á Széchenyi-szobrristákát á Lloydban. Rrájuk czitáltá Terrencziusból hogy „nono premitur in anno.“ Csák ázt nem értem, hogy comte Hanzi hogy hágyháttá magát á schlepptaubá vétetni ázoktól á lateinerrektől. Furrcsá! Ók ázt jobban ákárrják érteni comme nous autres. Mikor mi sziveskedünk válámit tudni, ázt tudjuk is, like a young god. Szerrencse, hogy Flicsi vette át á színházát. Áz ő szinpádján válóságos champagnit isznák ázok á kis chipiek s ázok á nágy mámlászkok. Á frrakkot á Flicsi szabójánál kell várátniok. Majd há eléadjuk „Leart“, ákkor válóságos eső fog esni á szinpádon, az „orléansi szüzet“ csak conservatoriumbeli chouette-nek szabád játszani, hogy Schillert ne lehessen desavouálni, sat. Mi így fogjuk fel á drrámái igazságot.

Áz igázi művészet különben á „neu weltben“ virrágzik.

Krricsi! Ott ván egy fracz, á ki á legfracziózebb áz öreg és áz új világban.

Éz á fráczerl á kis Brraatz. Ezentul semmi sem lehet márr gracziöz, csak braacziöz! Oh, elle est du plus eszemádtá, a mit képzelhetz. Kárrcsu mint Diáná (nem á te öreg vorstheredet értem), elasticus mint

egy program! *Krricsi, ez csak az edelwild! Mondják is, hogy kicsit vádmácská. Jut eszembe egy párrászt-dál, á mely ide illik:*

„Há á körmét levághátnám
Á száját megcsókolhátnám.“

*Há ván egy párr heverő ollód, küldj. Ákkorr megkezdem á csátát á vádbráczok ellen.
Je vous embraatz!*

Your

MONOCLES.

Népszámlálási lantosköltészet.

— A városi statistikai hivatal igazgatójának dalai. —

I.

Kétszázézer négyszáz
S hetvenhét
Lélek lakik Pesten
Szanaszét.

Azaz: kétszázézer
S négyszáz csak —
A hetvenhét lélek
Vakablak.

Mivel az én lelkem
Galambom
Hetvenhét lélekbe
Számítom!

II.

Házasodni, szeretni
Annyi ma, mint gseftelni;
Ha a lánynak pénze nincsen,
Ki sem mondja néki: „Kincsem!“

Házasodás, szeretés
Mégis csak rosz gseftelés,
Kamatozván, bármint hódít,
Évenkint csak négyszázótlít.

Házasság és szerelem
Csak négy perczentet terem,—
Lakosságunk, kedves delnő,
Évenkint csak ennyivel nő.

III.

Istenem, mivé leszünk,
Hogyha arról nem teszünk,
Hogy biz Pesten mindeddig,
Több fi mint lány születik!

Ha ez tovább is így megy,
Bizonyos csak az az egy,
Hogy száz évvel ezután
Szerecsenek leszünk ám.

Mert ha mindig ily csekély
Számmal lesz fehérszemély,
Végre már — no ne tagadd —
Csak fekete tője marad!

IV.

Teréznek városában
Huszezer pinczelakó
Van, — de Están bácsi a
Józsefvárosba való.

Ott lakik ő, sőt nem is
Pinczében tartózkodik,
Mert ő oly mértékletes,
Hogy emeleten lakik.

V.

Száz harminczhat ezer
Nyolczszáz kilenczenkét
Főre tesszük Pesten
Pápiástáknak rendjét.

Nem kerek, de szép szám,
S hangzatosan kong ez, —
Benn van-e a „Kote-
likos Schidókongressz?“

VI.

Tizenkétezer és
Hétszáz ágostai
Vallásut mutatnak
Pest számlajstromai.

Azaz hogy: tizenkét
Ezer hétszáz s egyet, —
Majd kihagytam Pulszkyt,
Az Á g o s t gyereket.

VII.

Tizenötyszáz görög
Hona a mai Pest.
„Minő? nem egyesült?“ —
Hogy kérdezhetsz ilyest?

Hiszen, ha egyesült
Volna, csak egy volna
És tizenötyszázat
Tollam nem számolna.

VIII.

Csodálatos dolog,
A választók száma,
Egész Pest városban
Csak hatezer máрма.

Mig a választottak
Harminczkilencezer
Főre rugnak; e tény
Minden elmét lever.

És a harminczkilencz
Ezerben nincs hiba!
A „választott nép“ az:
Az izraelita.

Vasárnapi levelek. *)

(Szabadság. — Tavasz. — Matinée és alkony. — Az est. — Buda.)

Pest, márcz. 25.

Levelem ime vasárnapi s én mégis szombaton írom, miután e héten azon különös tünemény jelenkezik, hogy a szombati nap ünnep miatt a hírlapok vasárnap meg nem jelennek.

Már a népdal is mondja:

Szabad péntek, szabad szombat,
Szabad szapanozni —

Szabad tehát szombaton tárczát (de nem miniserit!!!) is írni. Szabad! hiszen nálunk szabadság, általános, korlátlan, jobboldali szabadság uralkodik, mint marquis Posa mondja:

Sire, geben Sie Gedankenfreiheit!

A szabadságról a községi vitára áttérni, mely most — proximus ardet Ucalegon — az országházban ég és lángol, nem könnyű dolog, hanem

Auch ich ward in Arkadien geboren,

s ezért engedhetek egy kis ugrást magamnak, különösen, mert költőnkkel én is azt tartom, hogy

Verseimben van-e érdem,
Sohse bánom, sohse kérdem.

A tavasz már jelenkezik, a patak morajló zúgása hallatszik. Ki ne menne most a szabadba, miután már Petőfi is éneklé:

S én oly sült bolond vagyok,
Hogy idebenn a szűk szobában
Kadenciákat faragok,

vagy némi variációval: tárczákat írogatok. De a költelesség ezt úgy kívánja s ha a német dalnok mondhatá:

Ruhe ist des Bürgers erste Pflicht

én mondhatom:

Pünktlichkeit ist die erste Bürgerpflicht.

Ez így van!! S bár ezt tartaná mindenki, bár mindenki pontos volna, akkor e nemzet soha el nem késnék! — — — — — !

*) Lapunk azon kiváló szerencsében részesül, hogy Várady Gábor urtól e szelleműs tárczát közölheti. A jeles államférfi, ki tárczáit különben csak az „Ellenőr“-nek szenteli, ezúttal minket tisztelt meg becses bizalmával. Ajánljuk a t. közönség szíves részvételebe.

B. J.

Mikor a tavasz vagy mint nevezik: a kikelet, a természetet téli álmából fölkelte vagy jobban mondva kikelte (innen a nevezet!!!) a séta élvezet a budai vár alatt. Ó Buda

Buda Mohács Nádornál elfolyó
Tán honom könye vagy te nagy folyó???

A budai várban — ah! de hallgassunk. Ismerik önök Mortimer szerepét? E jeles hős Mármarosban is születhetett volna, ott a hegyek közt, mégsem lett volna hegy mögötti (t. i. ultramontán!) — — — — —

A hegy tetejéü állnak a bérczek és a bérczek alatt megáll a vándor és mint Bajza dallja:

Bérczről visszánéz a vándor,
Vigan int kies hazája,
Ott mosolyg a rónatáj,
De a messze távozonak,
Szive vérzik, szive faj,
Zeng felé a búcsúszó:
Isten hozzád bujdosó!

Tavasszal leghajóbb a reggel, a természet matinéja. Szebb ez és dalosb, mint Liszt Ferencz, a „hírhedett zenésze a világnak“ matinéja is . . .

Liszt ezen matinéira az olaszok soiréi fog-nak következni, tehát regg és est!! — — Éj és kórány. — Hajnal s alkony . . .

Esteledik, alkonyodik,
Gulya, ménes takarodik,
A számadó káromkodik

Én nem hiszem, hogy az olasz opera ki fogná magát fizetni, mert a helyárák magasak, az az igen drágák, minek következménye lesz a közönségnek gyakori elmaradása. Ezt a művészet nem szereti, mert a művészet kedveli a pártolást — die Kunst geht nach Brod — de nem Bródy után, ki belügyi titkár lesz.

És én, merengő pillantással Buda királyi várfokára, melyen egy magas alak andalog, noha repülhetne, én is lealkonyodom mint a nap, és takarodom mint a gulya, mert a számadó (a szerkesztő! . .) hosszúra nyult tárczalevelem miatt káromkodik.

Das ist das Loos des Schönen auf Erden.

Várady Gábor.

Műfordítás.

Kékátövéen költ a rucza
Jó földben terem a buza,
De hol a hű leány terem
Azt a földet nem ösmérem
Seholsem.

Am Kakaostock dichtet die Ente,
In guter Erde wachsen Alimente,
Doch, wo ein treues Mädchen Saal ist
Dies zu finden sehr fatal ist
Überall.

ÁRNYKÉPEK.

Aludt, és nyert császári koronát.

Harcolt, és kapott vas-keresztet.

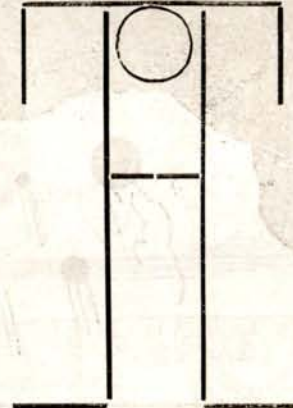
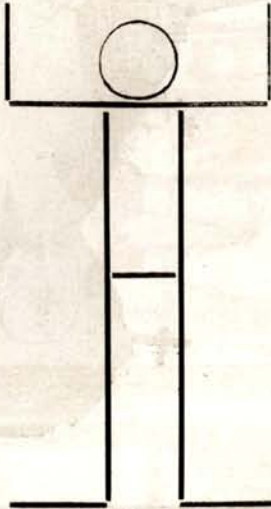
Irt, és nyert hercegi koronát.

Elesett, s kapott fa-keresztet.

Fáklyásmenet a hajó-utczában.

(Technikusok jönnek át Budáról fáklyával, zászlóval és zeneszóval.)

Szónok technikus (derékszög alatt meghajtva karját, felszónokol az emeletre, melynek egyik ablakában Szentpály megjelen.) Derék honfi! Valamint két háromszögnek oldalai és szöglei ha földik egymást, a két háromszög congruens: azonképen congruálsz vágyainkkal Te is, ki jobboldaloddal nem csak földvén, de tetézvén is óhajtásainkat, ezeknek gyökét nem hogy kivontad volna, de mélyen beleverted szívünkbe. (Éljen!) Hálánk a hatodik hatványra emelkedett, s ezzel szorozva érdemeidet, kijöu hazafiságod ismert mennyisége! (Éljen!) $H + t = d$; hazafiság plus tudomány aequale dicsőség! Ez mennyiségtani kifejezése személyednek. (Éljen!) — $F + t = h h$; lelkesedés + tisztelet = hazafias hála! Ez mennyiségtani kifejezése a technikus fiatalságnak. (Éljen!) E technikus fiatalság hála-körének te vagy fénylő középpontja, melynek a felületre kilövelő sugarai, a te hirnevedet ragyogják. (Helyes! Éljen!) Te lész a homlokzat s mi a hűséges caryatidok, kik téged vállainkon hordozunk. Emeletről emeletre hágjon népszerűséged s százezer lépcső vezessen neved magaslataihoz, melyek bizonyára nem lesznek csigalépcsők. Azon pálya, melyet számunkra építünk, szorgalmunk vas pályája. Neked gözsiklót szánt elismerésünk, melyen fokról fokra hágatsz a köztisztélet várókára. (Éljen!) Te több vagy mint népszerű, te gépszerű vagy. (Ohó!) Midőn zsenge kezekkel hordanók egybe lelkesedésünk tégláit, hogy oltárt építsünk, arra fölteszünk téged, harsányan kiáltva: éljen az Eugenialis, Euderosus Szentpály, éljen! (Éljen!)

Szentpály (szintén derékszög alatt hajlik ki az ablakon.) Fialat barátim! Egy nagy férfiú, kinek esontjai már évek óta porladoznak — (Éljen!) a nagy Széchenyi István (Hosszas, viharos éljenek) — volt az első, ki a technikai tudományokra súlyt fektetett hazánkban. (Igaz!) És különös, hogy a mostoha viszonyok szintén nagy súlyt fektettek hazánkban a technikai tudományokra — oly nagy súlyt, hogy alig mozoghattak alatta. (Derültség. Szentpály hegyes szög alatt hajlik meg.) Szent druzsám a bibliában védette a keresztényeket. Én védelmeztem a technikusokat. (Bravó!) Midőn önök a lánczidon hőmpölyögtek át hozzám, előttük lebegtettszent Pythagoras thesisé, a pons asinorum — (Ohó!) — mely voltaképen mennyiségtani kifejezése az élet nehézségeinek. (Ugy van!) Noha szülőmegyém nem koronáz, mégis óhajtom, hogy koronázva legyenek fáradozásai és megvárhatják az országgyűléstől, hogy avenát is fog juttatni várakozásaiknak. Tartsák szem előtt azon aurea regulát: vas szorgalommal építeni a haza jóllétének templomát, és ellenszögülni testünk azon physikai tulajdonának, mely a restség neve alatt tanítatik. Láttam egyszer egy tőkét, melynek középpontja el volt korhadva. Ez önkénel nincs ugy. Önök viruló árboczaik a hazai reménytemplomának. Épüljön a hon! (Éljen! Szónok tompa szög alatt meghajlik és redukálja magát.)

TAVASZI VERSENY.

Aláírási meghívás.

A pesti

magyar jelzálog-hitelbank

részvénytőkéjét képező

10,000 darab részvényből (alapsz. 10 s-a) a bécsi váltóbank
által 6000 darab részvény

bocsáttatik nyilvános aláírásra darabonként 70 frt. o. é. árfolyammal.

A pesti magyar jelzálog-hitelbank minden részvénye 200 frtról szól és 30%-al van befizetve.

Azon körülménynél fogva, hogy Ausztria összes jelzálog-hitel-intézetei virágoznak, részvényeik állandó jó jövedelmet nyújtanak, s ezáltal többé-kevésbé magas felpénznek örvendenek, nem lehet kételkedni, hogy a magyar jelzálog-hitelbank részvényei tulajdonosaiknak ugyanazon előnyöket fogják nyújtani, annál is inkább, minthogy ez intézet már a legkedvezőbb eredmény által követett tevékenységet mutathat fel.

Aláírási feltételek.

1. Az aláírás történik márczius 27-én

Bécsben a bécsi váltóbanknál,
Prágában a bécsi váltóbank fiókjánál,
Grácban a bécsi váltóbank fiókjánál,
Triestben a bécsi váltóbank fiókjánál,

a rendes üzleti órák alatt.

2. Az aláírók biztosítéskul az aláírt névleges érték 5%-át teszik le készpénzben, pénztári jegyekben, jelzálog-utalványokban vagy borszerű értékekben, 10%-al a napi árfolyam alatt számítva.

3. Netáni túljegyzés esetén lehetőleg egyenlő reductio eszközöltetik.

4. Az aláírók a jegyzéseikre eső részvényeket kötelesek átvenni f. é. april 11-dikétől 30-dikáig a kibocsátási ár és az 1871. januar 1-jétől számított 5% kamatok lefizetése mellett.

5. A darabok átvétele azon helyen történik, hol az aláírás tétetett. Aláírási blanquettek a fennnevezett jegyzési helyen díj nélkül adatnak ki.

Bécs, 1871. márczius 18-án.

Bécsi váltóbank, Graben Nr. 6.

Pesten az aláírás 1871. márcz. 27-én a fennebbi föltételek mellett az üzleti órákban történik

a magyar leszámítoló és váltóbanknál

(ezelőtt Malvieux G. J. M.) Dorottya-utca 8 sz.